

[Aksel Larsen.]

ærede medlems partis billigelse sluttede overenskomst med den tyske okkuperingsmagt, om det skete derved, at det konservative folkeparti tog afstand fra Christmas Møller, da han tilsluttede sig modstandsbevægelsen, om det skete derved, at man med det ærede medlems varme anbefaling arresterede kommunisterne, som gik forrest i modstandsbevægelsen?

Det ærede medlem hr. Edvard Sørensen kom under debatten her for skade at sige, at et nordisk forsvarsforbund er i Vestens interesse. Dermed har det ærede medlem, måske mod sin vilje, erklæret, at det er ikke et forsvarsforbund, det drejer sig om, men det drejer sig om at lave noget, som er i vestmagternes interesse. Så skal man holde op med at sige, at det, man vil, er et rent skandinavisk forbund.

Desuden har der været en hel del avis-polemik. Jeg erindrer om det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens udtalelser i „Information“ for nogen tid siden, jeg erindrer om opråbet fra de 39 forhenværende modstandsfolk. Jeg kunne have lyst til fra denne talerstol at spørge, hvorfra de har fået de 100 000 kr., det kostede at trykke og udsende dette opråb til samtlige danske husholdninger. Måske skulle de 38 af de 39 tale bl. a. med Erling Foss derom. Jeg kunne i anledning af de 39s opråb have lyst til at spørge det ærede medlem hr. Frode Jakobsen og det ærede medlem hr. Per Federspiel, som er medlemmer af henholdsvis socialdemokratiet og venstre, hvordan de stiller sig til den tale, der er ført her om, at det hele kun drejer sig om et skandinavisk forsvarsforbund.

Jeg kan også henvise til regeringens artikler i „Social-Demokraten“ — det er dog vist det mest autoritative, der er kommet frem både om regeringens og om socialdemokratiets synspunkter. Jeg tænker i særdeleshed på den første artikel „Skandinaviens forsvar og Atlant-pagten“, som fandtes i „Social-Demokraten“ torsdag den 20. januar. Det er en artikel, der ganske øjensynlig dels redegør for regeringens synspunkter, dels er en appel til vestmagterne om at vise forståelse. Man siger til vestmagterne, at de må være klar over, at det vil være til deres fordel, hvis man foreløbig nøjes med et skandinavisk forbund; fordi Amerika ikke er leveringsdygtigt i krigsmateriel den første tid — men det er derimod Sverige —, vil Skandinavien i tilfælde af et angreb næppe kunne regne sikkert med en øjeblikkelig og effektiv militær hjælp fra vest. Det er en regeringsartikel, det er der ingen tvivl om.

Jeg vil gerne have bekræftet her, at det er regeringens opfattelse, at et angreb kun kan tænkes at komme på Danmark under sådanne forhold, at vi skal have hjælp fra vest. Jeg vil gerne have at vide af regeringen eller dens talsmænd her, om de virkelig regner Sovjetunionen for Danmarks fjende. I artiklen hedder det iøvrigt efter de sædvanlige fraser om ubetinget skandinavisk skæbnefællesskab:

„En negativ reaktion fra vest“ — altså overfor de skandinaviske forbundsplaner — „vil jo medføre, at den skandinaviske plan strander.“

Regeringen erklærer altså, at den kun er tilhænger af det såkaldte skandinaviske forbund, hvis dette kan få velsignelse fra vest. Kan det ikke det, vil den være villig til at overveje andre ting. Med andre ord, som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen har sagt ved en eller anden lejlighed, skal det skandinaviske forbund for regeringen og socialdemokratiet kun være en station på vejen til Danmarks indlemmelse i vestblokken.

Endelig vil jeg henvise til, at efter at man her i København var blevet enig om en eneste ting, nemlig at man var uenig, blev man i Oslo enig om, at det ikke kunne lade sig gøre foreløbig, men at man skulle spørge sig for i London og Washington, om man under en eller anden form måtte lave et skandinavisk forsvarsforbund — som jeg forstår på den højtærede udenrigsminister — med realpolitiske garantier.

Må jeg benytte lejligheden til at gøre forsøg på at bringe nogen realitet ind i debatten fra regeringens side. Må jeg stille tre konkrete spørgsmål til den højtærede udenrigsminister, og må jeg belært af tidligere erfaringer bede ham opfatte dem nøje, som de er sagt, og ikke at glemme at besvare dem, men besvare dem konkret.

Det første spørgsmål: Hvormed motiverer regeringen sin opfattelse, at Danmark er truet af militær aggression fra øst? Det andet spørgsmål: Hvorfor skal man efter regeringens mening bede om De Forenede Staters tilladelse til at lave et påstået neutralt skandinavisk forsvarsforbund? Det tredje: Hvilke spørgsmål er det, Reventlow i London og Kauffmann i Washington skal stille på den danske regerings vegne?

Man går, som jeg sagde til at begynde med, ud fra som notorisk, som noget, der ikke behøver at bevises, men bare kan påstås, at Danmark er truet fra øst. Jeg har bedt om fra regeringsside at få en bekræftelse af denne opfattelse. Dette er absolut ikke min opfattelse, men derimod, at der intet findes,